Cum va arăta voleiul peste cîţiva ani?

Interesante propuneri făcute de tehnicienii romîni pentru dinamizarea şi continuitatea meciurilor de volei

Cu ocazia turneului internaţional de volei de la Bucureşti, participanţii străini au observat un lucru nou: arbitrul secund, dacă era romîn, nu stătea pe scaun sub fileu, ci în picioare şi intervenea mai des în joc.

Această schimbare reprezintă una din propunerile pe care federaţia noastră intenţionează să le facă la viitorul congres al Federaţiei internaţionale de volei care va avea loc la Budapesta în toamna acestui an.

Care sînt aceste propuneri, discutate de altfel cu arbitrii şi antrenorii străini cu prilejul unei consfătuiri care a avut loc la Bucureşti? Să le trecem împreună în revistă.

VA DISPARE LINIA DE CENTRU?

Se ştie că întreruperile de joc cauzate de călcarea liniei de centru, sînt dintre cele mai numeroase, ceea ce răpeşte din continuitatea şi spectaculozitatea partidelor de volei. Cum să fie micşorat numărul acestor întreruperi? Delegaţia noastră a propus ca actuala linie de centru să fie înlocuită cu o linie de 15 cm. lăţime, iar greşeală să fie considerată nu călcarea ei, ci depăşirea acestei linii. O consecinţă ar fi aceea că jucătorii şi-ar îndrepta atenţia numai asupra blocajului şi loviturii de atac — ceea ce ar fi în favoarea spectaculozităţii meciurilor.

E interesant să arătăm care a fost reacţia arbitrilor şi antrenorilor din celelalte ţări: linia de centru să fie desfiinţată complet, au propus polonezii; linia de centru să rămînă la lăţimea actuală de 5 cm., dar să nu mai fie sancţionată decît depăşirea ei, au cerut reprezentanţii arbitrilor şi antrenorilor cehoslovaci; actuala linie de 5 cm. să fie înlocuită cu una foarte subţire, ca un fir, iar arbitrul să sancţioneze călcarea ei, spuneau ungurii, în timp ce arbitrii şi antrenorii din U.R.S.S. şi R. P. Chineză prezenţi la consfătuire, au fost de acord cu propunerea pe care o va face delegaţia ţării noastre la viitorul congres F.I.V.B.

LĂRGIREA ATRIBUŢIILOR ARBITRULUI SECUND...

...a fost altă propunere importantă aplicată la turneul internaţional de la Bucureşti şi folosită de mulţi ani în campionatele noastre. Arbitrul secund stă în picioare, pentru a avea un cîmp vizual mai mare, putînd urmări în acelaşi moment atît partea de jos a fileului cît şi linia de centru. In plus, ar avea o competenţă mai mare: urmăreşte şi sancţionează greşelile nu numai în partea de jos a fileului ci şi sus (dar numai atunci cînd acţiunea s-a petrecut foarte aproape de el); fluieră punct dacă mingea a atins vreun corp străin aflat în afara terenului şi schimbarea serviciului dacă mingea din servici a atins fileul.

VA DEVENI SERVICIUL ŞI MAI „PERICULOS"?

S-a discutat foarte mult la această consfătuire despre punerea mingii în joc, mai ales că propunerea romînească a fost foarte interesantă: să se servească de pe orice loc din spatele liniei de fund, ceea ce ar face ca serviciul să devină şi mai eficace şi totodată o armă foarte periculoasă în mîna acelei echipe cu jucători care ştiu să servească puternic şi razant.

S-a ridicat obiecţia, de către unele delegaţii, că în acest mod atacul se întăreşte şi mai mult în dauna apărării, care şi aşa a rămas în urmă. De aceea arbitrii şi antrenorii polonezi au propus desfiinţarea paravanului ce se face în faţa jucătorului care serveşte. In felul acesta serviciul îşi pierde foarte mult din eficacitate întărindu-se în schimb apărarea din linia a doua.

O mare influenţă asupra desfăşurării jocului ar avea şi modificările propuse cu privire la schimbarea jucătorilor şi la blocaj. Astfel, delegaţia romînă a sugerat ca să se facă numai trei întreruperi (în loc de patru cîte sînt acum) pentru schimbarea jucătorilor (putînd fi folosit în cadrul unui set întregul lot de 12 jucători, sistemul actual de schimbări permiţînd întrebuinţarea a numai zece), cu posibilitatea de a-i schimba o dată pe toţi şase. Altă propunere a fost aceea ca o minge trasă în blocaj să poată fi reluată de un jucător care a participat la acest blocaj.

VA EXISTA MECI EGAL ŞI LA VOLEI?

Fără îndoială aceasta este propunerea cea mai interesantă făcută cu acest prilej de antrenorii şi arbitrii romîni. Lucrul însă nu s-ar petrece decît în situaţia în care scorul ar deveni 14—14 în setul V. S-a spus, şi pe drept cuvînt, că în această situaţie două greşeli uşoare, poate chiar de arbitraj, modifică rezultatul în favoarea unei echipe care n-ar fi fost cea mai îndreptăţită să obţină victoria. Această problemă, a jocului terminat la egalitate, a mai fost studiată cu cîţiva ani în urmă în Cehoslovacia, unde meciul egal s-a şi aplicat o bucată de vreme în cadrul competiţiilor interne.

S-a mai propus, de exemplu, ca echipa care a cîştigat jocul să obţină două puncte, cea care pierde cu 2—3 să obţină un punct, iar formaţia învinsă cu 0—3 să nu primească nici un punct. Aceasta pentru că este o mare diferenţă între înfrîngerea cu 0—3 şi 2—3.

★

Fără îndoială că aceste propuneri dacă vor fi adoptate — vor duce la dinamizarea jocului, vor contribui ca interesul în jurul meciurilor de volei să crească şi mai mult.

O nouă orientare tactico-tehnică în luptele libere

In istoria luptelor libere durata desfăşurării întrecerilor a suferit schimbări importante, tendinţa fiind de a se scurta durata meciurilor, în scopul dinamizării lor. Paralel cu aceasta s-a observat că din cauza raportului diferit de timp dintre lupta din picioare şi cea de la parter, accentul hotărîtor trebuie pus pe lupta de sus. Primii care au înţeles aceasta şi care au aplicat-o în cadrul campionatelor mondiale respectiv în Cupa mondială de la Istanbul, au fost sportivii sovietici. Noua concepţie tactico-tehnică şi-a dovedit eficacitatea dînd rezultate imediate. Patru din cele opt titluri în cadrul Cupei mondiale au fost cucerite de luptătorii sovietici, deşi au avut de înfruntat adversari bine pregătiţi în sportivii turci şi iranieni.

In favoarea punerii accentului pe lupta din picioare pledează însuşi faptul că cele două minute rămase la lupta din parter nu mai sînt suficiente pentru a crea şi pentru a desfăşura procedeele obişnuite. Am observat această schimbare iniţiată de luptătorii sovietici şi la sportivii turci şi iranieni, la a căror întîlnire am asistat de curînd, în calitate de arbitru. Astfel, campionii mondiali Tahti, Habibi, Sururi (toţi din Iran) şi Hasan Güngüg (Turcia) care au suferit înfrîngeri în Cupa mondială de la Istanbul de la luptătorii sovietici şi-au părăsit vechiul stil ineficace, preferînd procedeele din picioare. Iranienii au folosit în acest meci trecerea la spate cu fixarea gambei, procedeu care nu prezintă nici un fel de risc, dar care necesită o viteză de execuţie foarte mare. Acest procedeu le-a adus multe victorii la puncte. Un alt procedeu, pe care şi-l pot însuşi foarte uşor şi luptătorii noştri (trecînd de la lupte clasice la lupte libere) este turul de şold cu piedică. In general, iranienii se rezumă în lupta de la parter la o apărare ermetică, considerînd contra atacurile ca fiind primejdioase. Axată pe noua orientare, luptătorii turci au folosit trîntirea cu fixarea ambelor coapse, combinarea ridicării piciorului cu doborîrea adversarului şi la lupta la parter, ridicarea cu procedeu de rostogolire prin agăţarea piciorului opus.

Un procedeu foarte eficace şi extrem de spectaculos executat mai ales la categoriile mici, a fost un salt făcut dintr-o poziţie foarte dificilă care se executa foarte rapid.

In concluzie trebuie să reţinem că tendinţa de a dinamiza luptele libere începută de sportivii sovietici, este însuşită acum şi în alte ţări, fapt care trebuie să reprezinte şi pentru antrenorii noştri o serioasă preocupare de viitor.

Alegerea procedeelor la lupta din picioare trebuie făcută pe baza specificului nostru, punîndu-se accentul pe acele procedee care ne sînt mai apropiate (a căror trecere de la lupte clasice la lupte libere se face mai uşor). De asemenea, trebuie pus accentul pe o apărare ermetică, nerenunţîndu-se însă la contra atacuri, mai ales la trecerile deasupra adversarului. Trebuie să mai arăt că introducerea în ţara noastră a unei noi concepţii tactico-tehnice în luptele libere nu se poate face pînă nu vor fi lichidate toate lipsurile care există în activitatea unora dintre antrenorii noştri.

VASCUL POPOVICI
lector la I.C.F.

Două noi recorduri în prima zi a campionatelor republicane de juniori la nataţie

TG. MUREŞ 14 (prin telefon). — Azi au început la bazinul din localitate întrecerile de nataţie din cadrul celei de a 12-a ediţii a campionatelor republicane de juniori. S-au înregistrat două noi recorduri republicane. Primul a fost realizat de înotătoarea **Sanda Iordan** (Dinamo), care a parcurs distanţa de 200 m bras în timpul de 3:04,6 — nou record de junioare cat. I-a şi a II-a (v. r.: S. Iordan: 3:06,4). Cel de al doilea record (de juniori cat. a II-a) a fost obţinut de N. Burduja (C.C.A.), care a înotat 100 m fluture în timpul de 1:15,3. De remarcat şi rezultatul reuşit de Ingrid Wächter în proba de 100 m spate: 1:18,7 — record personal.

Măriuca Rotaru (Rapid Buc.)

Iată rezultatele probelor (finale): **JUNIORI: 1500 m:** L. Daroczi (St. Cluj) 19:59,7; **100 m bras:** T. Rînea (Spartac Buc.) 1:18,0; **100 m fluture:** 1. Em. Voicu (Cet. Bucur) 1:12,7; 2. N. Burduja (C.C.A.) 1:15,3 — nou record de juniori cat. a II-a; **JUNIOARE: 100 m fluture:** Măriuca Rotaru (Rapid Buc.) 1:23,2; **200 m bras:** Sanda Iordan (Dinamo) 3:04,6 — nou record; **100 m spate:** Maria Both (C.S. Tg. M.) 1:16,8.

I. PAUŞ, corespondent

LUMINILE DIN FIENI

(Urmare din pag. 1)

rării 25%". Deci, atleta de la 100 m plat, campioana raională a Spartachiadei, s-a dovedit a fi „sprinteră" şi în... producţie!

★

Spre seară am vizitat stadionul. Un bărbat înalt antrena echipa de fotbal. L-am cunoscut imediat. Era şeful secţiei tehnice, inginerul C. Crupenschi, preşedintele asociaţiei sportive. „Avem povestea el — peste 500 membri U.C.F.S. şi peste 200 simpatizanţi. Toate cele 9 secţii sportive sînt active". Apoi arătînd cu mîna reflectoarele, montate pe stîlpii de beton, adăugă: „Nu-i ca pe „Republicii", dar 2—3 „nocturne" tot vom juca!". Mi-a vorbit apoi despre excursia turistică ce o vor face pe traseul Dobreşti — Scropoasa-Padina-Strunga-Peştera-Omul, la care s-au înscris aproape 50 muncitori ai fabricii, de concursul de înot, de Cupa 23 August la fotbal.

In lumina crepusculară, conturul fabricii se proiecta pe fondul cenuşiu al dealurilor înconjurătoare, cu geamurile puternic luminate. Gura cuptoarelor de sticlă răspîndea o lumină roşiatică împrejur, vestind ţării că muncitorii din Fieni ca şi cei din întreaga ţară sînt la posturi şi se pregătesc să întîmpine cu tot mai multe şi frumoase realizări măreaţa sărbătoare ce se apropie.

Activişti sportivi la sate

Mereu în mijlocul tinerilor

— Degeaba te superi dumneata, pentru că tot n-ai dreptate! Anul trecut, în comuna noastră, afară de fotbal nu se făcea nici un alt sport. Iată că acum avem activitate şi la volei, atletism, ciclism, sah. Unde mai pui că acum vin şi fetele, cărora nu mai le este ruşine să apară pe terenul de sport. Şi toate astea, de cînd tovarăşul Dinculescu a fost ales secretar al asociaţiei sportive la noi, la Căciulaţi.

Gheorghe Butuşină nu se lăsa însă convins cu una cu două. El ştia una şi bună: că fotbalul e „tatăl" tuturor sporturilor şi că pentru el trebuie făcute orice sacrificii.

— Gîndeşte-te, l-a ostoit Stan Petre, un tînăr atlet din Căciulaţi, *că acum, aproape nu e duminică să nu avem manifestaţii sportive la care asistă toţi ţăranii din comună. Ai văzut cine e mereu în mijlocul nostru?*

— Gheorghe Dinculescu!

— Apăi?

Discuţia însufleţită a tinerilor din Căciulaţi, stima lor pentru activistul sportiv care conduce activitatea asociaţiei „Înfrăţirea" din această comună ne-a stîrnit, firesc, curiozitatea. Cine este acest inimos activist sportiv, şi, mai ales, cum a reuşit să dezvolte gustul ţăranilor din comună pentru ca aceştia să practice nu numai fotbalul, ci şi voleiul, atletismul sau ciclismul. Gîndeam că secretarul asociaţiei „Înfrăţirea" Căciulaţi trebuie să fie un activist sportiv cu experienţă, poate şi cu păr alb!

Ei bine, secretarul asociaţiei din Căciulaţi, arăta cu totul altfel: un tînăr căruia abia îi mijise mustaţa, cu părul vîlvoi.

...Venit în comună numai cu nouă luni în urmă, tînărul felcer Gheorghe Dinculescu s-a interesat chiar de la început de mersul activităţii sportive. Bineînţeles, ca un simplu amator de sporturi. A încruntat din sprîncene aflînd că la Căciulaţi nu există nici un membru în U.C.F.S., a privit cu tristeţe terenul de fotbal lăsat în paragină. Ca utemist, Gheorghe Dinculescu s-a dus la secretarul organizaţiei de partid din comună, tov. Ghiţă Petre, apoi la preşedintele sfatului popular, tov. Marin Zidărescu, după aceea a stat de vorbă cu tinerii, le-a cerut părerea, le-a dat la rîndu-i, sfaturi. Şi, cum era de aşteptat, tinerii au prins drag de el. *„Felcerul e omul care ne trebuie aci* — şi-au spus ei. *Se pricepe la sport, are tragere de inimă, e prietenos cu noi..."* Astfel a ajuns tînărul Dinculescu să conducă activitatea asociaţiei „Înfrăţirea" din Căciulaţi. Dar ca să-i convingă pe tineri de posibilităţile sale, să le inspire mai multă încredere, tînărul secretar al asociaţiei şi-a spus că exemplul personal este cea mai bună metodă de atragere a tinerilor pe terenurile de sport. A apărut într-o după-amiază la terenul de sport alături de tineri, în echipament de atlet. Şi, cot la cot cu ei, secretarul asociaţiei sportive s-a antrenat zelos, multe zile, dornic nu atît ca el să obţină „performanţe", ci ca tinerii să-i urmeze exemplul. Dorinţele lui s-au îmbinat perfect: secretarul asociaţiei sportive a demonstrat calităţi remarcabile de atlet (în prezent este campion de atletism al raionului Snagov în proba de 1000 m. din cadrul Spartachiadei de vară) iar numărul tinerilor din Căciulaţi care practică atletismul este tot mai mare.

— S-ar părea că eşti un adversar al... fotbalului, de vreme ce unii tineri din sat susţin aceastal Oare, într-adevăr, aşa să fie? — l-am întrebat noi pe tînărul Dinculescu.

— Nu cred că fotbalul poate avea adversari „serioşi" a obiectat surîzînd secretarul asociaţiei sportive din Căciulaţi. *Eu, cu toate că urmăresc să dezvolt şi alte sporturi în comuna noastră la un nivel mai ridicat, sînt totuşi un mare amator al jocului cu balonul rotund atît ca spectator cît şi ca jucător. Am organizat în comună multe meciuri distractive de fotbal între echipe de „bătrîni" şi tineri, între căsătoriţi şi necăsătoriţi, tocmai pentru a atrage spre această disciplină tot mai mulţi sportivi. Aceste întîlniri s-au bucurat de o mare popularitate. Iar în pauza dintre meciurile de fotbal se întreceau atleţii, cicliştii etc.*

Numeroasele şi variatele competiţii sportive ce se desfăşoară azi în comuna Căciulaţi, la care participă atît tinerii cît şi vîrstnicii, au avut un efect pozitiv asupra acţiunii de înscrieri de membri în U.C.F.S. La 1 ianuarie 1959, în situaţiile trimise consiliului raional U.C.F.S. Snagov, în dreptul rubricii „membri U.C.F.S." era trecută cifra zero. Astăzi, la numai 7 luni, asociaţia sportivă „Înfrăţirea" cuprinde peste 70 membri, tineri şi vîrstnici care au pornit hotărîţi să consolideze asociaţia lor sportivă. *Dar*, mi-a spus încrezător Gheorghe Dinculescu, *cred că în curînd, în asociaţia noastră vor activa peste o sută de membri ai U.C.F.S.*

...Realizările de pînă acum ne fac să dăm crezare acestor cuvinte. Mai cu seamă că ţăranii din Căciulaţi au „prins" gustul sporturilor...

R. CALARAŞANU

Fruntaşii scrimei noastre se întrec în „Cupa Eliberării"

La sfîrşitul acestei săptămîni, fruntaşii scrimei noastre vor avea prilejul să se întîlnească într-un concurs organizat de către comisia orăşenească Bucureşti şi dotat cu „Cupa Eliberării". La întreceri vor lua parte 70 sportivi şi sportive, printre care **Olga Orban, Eugenia Mateianu, Sorin Poenaru, Iosif Zilahy, Dumitru Mustaţă, Cornel Pelmuş, Constantin Stelian, Răzvan Dobrescu** şi alţii. Concursul se organizează la toate armele, individual şi pe echipe.

„Cupa Eliberării" la scrimă are loc în zilele de 15 şi 16 august în sala de sport a Şcolii Profesionale Galvani Tei între orele 8—13 şi 16—20.